16. 6. Památka sv. Lutgardy, panny, mnišky našeho řádu

Svatá Lutgarda se narodila v Tongres, ve Flandrech (dnešní Belgie), v roce 1182. Ve dvanácti letech byla svěřena do výchovy benediktinkám v klášteře sv. Kateřiny v Sain-Trond. Již v tomto období měla mystické zjevení Ježíše a od toho okamžiku se rozhodla opustit svět a v klauzuře a v samotě žít pouze pro Boha. Měla dar uzdravování a schopnost porozumět žalmům v latině i bez dostatečných znalostí. Po určité době však pochopila, že poznání samo nestačí a proto prosila Pána: „Přijmi, milý mistře, mé srdce tak, že láska Tvého Srdce bude sjednocena s láskou srdce mého a své srdce budu mít už jen ve Tvém“. Pět let po svých slibech byla zvolena převorkou, ale protože jí tento úřad nedovoloval žít zcela kontemplativním životem, odešla do právě založeného cisterciáckého kláštera v Aywiéres. Ve svém duchovním životě se soustředila na rozjímání o utrpení Krista a o jeho díle vykoupení. Postem, modlitbou a obětmi prosila za obrácení hříšníků, zvláště albigenských. Také velmi prosila za vysvobození duší v očistci a za církev. Její mystický život byl úzce spojený s liturgií. Aby nemusela přijmout řízení kláštera, prosila Pannu Marii, aby ji učinila neschopnou naučit se francouzštině a byla vyslyšena. Byla zkoušena mnoha utrpeními a v posledních 11 letech života ztratila zrak. Zemřela 16. června 1246. Ve Flandrech je uctívána jako zemská patronka.

2. čtení

Z traktátu „Rozjímání o Bohu“ od blahoslaveného Viléma,
opata kláštera svatého Teodorika

Blahoslavení, které přitahuješ do objetí svého Srdce

Ó Ježíši, Slunce spravedlnosti, Ty, který ukazuješ všem zářivé světlo své Tváře a lesk své pravdy, Ty zveš svou nevěstu, ať je jakákoli, a říkáš jí: „Sestro moje, ukaž mi svou tvář.“ Duše, která je dobře připravena, je nazývána sestrou, protože jejím bratrem je Kristus. Jí je tedy zvěstován pokoj z nebe a hned se v ní, tak jak je, rozněcuje touha předstoupit před Tebe ve Tvém chrámě, aby mohla kontemplovat světlo v Tvém Světle. Ó nejvyšší Moudrosti, v Tobě se setkávají milosrdenství a pravda. Když spravedlivá duše pokorně poznává pravdu lidské spravedlnosti i pravdu Tvé spravedlnosti, téměř jistě ví, že si zaslouží milosrdenství, když upřímně vyznává vlastní viny. A zatímco lidská spravedlnost jí nabízí polibek správného vyznání, Ty ji přijímáš v polibku pokoje, který je polibkem Ženicha nevěstě. Aby však nevěsta měla tvář hodnou přijmout Tvůj polibek, chtěl jsi, Pane, aby Tvoje Tvář byla poplivána. Abys učinil půvabnou a přitažlivou její tvář, Tvoje Tvář zesinala pod políčky a ranami holí. Tvoje Tvář vzbuzovala v lidech při pohledu na Tebe

odpor, a to právě proto, aby tvář Tvé nevěsty byla v Tvých očích krásná a přitažlivá.
Můj Pane, kvůli mým rukám, které dělaly to, co dělat neměly, Tvé ruce byly probodeny hřeby a kvůli mým nohám byly probodeny Tvé nohy. Kvůli mým nečistým pohledům a kvůli špatným věcem, kterým jsem naslouchal, se Tvé oči a uši uzavřely spánkem smrti. Kopí vojáka otevřelo Tvé Srdce, aby právě skrze tuto ránu vyšlo z mého nečistého srdce to, co v něm během mého dlouhodobého úpadku bylo spalováno ohněm nebo rozpolceno vášní. Zkrátka, Ty jsi zemřel, abych já žil, byl jsi pohřben, abych já znovu vstal. Ano, skutečně, toto je ten polibek, plný sladkosti, který Ty dáváš své nevěstě, toto je to milující objetí, které dáváš své přítelkyni.
Ale kam jinam bys chtěl, Pane, přitahovat ty, které takto objímáš a takto je tiskneš k sobě, než do svého Srdce? Opravdu, ve tvém sladkém Srdci je ta Božská mana, kterou jsi Ty, ó Ježíši, ukryl v sobě - v té zlaté arše, jíž je Tvá nejmoudřejší duše. Blahoslavení ti, kteří jsou do ní přitahováni Tvým objetím; blahoslavení ti, které jsi ukryl v hluboké skalní strži, jíž je Tvé Srdce. Svými křídly jsi pro ně úkrytem před úklady lidí, protože není jiné naděje na spásu než pod ochranou a útočištěm křídel Tvých. Hle, ti, kteří jsou chráněni silou Tvých ramen a ukryti ve skrýši, jíž je Tvé Srdce, líbezně odpočívají. Kvůli dlouhému čekání neztrácejí odvahu a nereptají. Naopak, Ženich a nevěsta sjednocují svého ducha ve sladkém políbení a jeden pro druhého vydává svou vůni.

Zpěv po 2. čtení Mt 11, 29-30
Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, * a naleznete pro své duše odpočinek.
V. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží. * a naleznete…

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povolal svatou pannu Lutgardu, aby cestou dokonalé lásky hledala tvé království již v tomto životě. Na její přímluvu dopřej i nám, abychom v radostném duchu kráčeli cestou lásky. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.